

Присвячу Олександру Довженкові

Микола Вінграновський

Сосновий день хиливсь в сосновий вечір,

І помідорне сонце обливалось

під краном у блакитному саду,

Ще тінь сіріла,

ще бриніли квіти, —

червона кофта поливала їх, —

Ще все було!

Бринів життя світанок,

І з рук його перепустка солодка

В той дивний світ, що стане довжиною

В усе твоє швидке кіножиття...

Стриміли в небо золоті дороги,

І ти, мале й зелене, був при нім,

При нім, при нім,

маestro білім...

Нелегко оглядатися.

Нелегко,

Коли незглибна глибина перед тобою,

Перед самим тобою,

Ще вона

хвилюється, і прагне,

і віщує —

Як важко оглядатися.

Прощай!..